

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

VI. De Sponsalibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

Valentia, Riccius, & alii apud eundem Bonacinam supra, qui etiam censent, non modò post contractum Matrimonium, sed & antequam contrahatur, Episcopum posse ob urgentissimam aliquam necessitatem ex praesumpta summi Pontificis tacita facultate in iisdem impedimentis dirimentibus interdum dispensare.

SECTIO VI.

De Sponsalibus.

SPONSALIA, quæ à spondendo, seu sponte promittendo dicta sunt, significant spontaneam promissionem mutua[m] inter virum & foeminam de Matrimonio in futurum contrahendo: sponsaliorum enim obligatio non contrahitur per solùm desiderium, aut propositum contrahendi Matrimonii, nisi intercedat promissio, eaq; mutua & reciproca, ut docet & probat Sanch. lib. 1. de sponsal. disp. 3. disp. 12. nec ad illius validitatem requiritur praesentia Parochi, aut testium, ut observat idem Sanch. quamvis servari debeat laudabilis illa consuetudo, quæ in universa propemodùm Ecclesiâ vim legis obtinuit, ut antequam Matrimonium per verba de presenti contrahatur, sponsalia in facie Ecclesiæ, seu coram Parocho, & testibus celebrentur: super qua re consuli debent cuiusque Diocesis consuetudines, & leges particulares.

Ad validitatem autem sponsaliorum requiritur in primis, ut contrahentes saltè[m] ætatis annum septimum expleverint, ante quam ætatem ad sponsalia contrahenda censentur inhabiles, ut constat ex cap. *Literas*, & cap. *Accessit*, de desponsatione impuberum. Requiritur præterea, ut usum rationis habeant, & cum ea deliberatione operentur, quæ ad plenum & perfectum consensum necessaria est, ut docet Tolet. li. 7. c. 20. Requiritur denique, ut verè & ex animo promittant, atque se obligare intendant: qui enim sic tantùm promitteret, graviter quidè[m] peccaret, & ad

& ad compensanda damna ex promissionis illius fictione
provenientia teneretur; nulla tamen in foro conscientie
contraheret sponsalia, ut fuse docet & probat Sanch. *supra*
disp. 9. & seq.

Quæres 1. quænam sit obligatio sponsaliorum. Resp. in
veris sponsalibus, id est, ex promissione illa mutua inter
virum & mulierem, sive privatim, sive in facie Ecclesiæ
facta, oriri obligationem sub peccato mortali ad illam
parte utriusque adimplendam. Ita S. Thom. Palud. Sec.
Henriq. & alii, quibus subscribit Sanch. disp. 27. unde
alter sponsorum promissis stare non velit, per iudicem Ec-
clesiasticum, etiam adhibitis censuris, ad illorum execu-
tionem compelli potest; ut habetur cap. *Ex litteris* sponsa-
libus, nisi forte attentis circumstantiis, & propter diffi-
cultates perpetuas, aliaque gravia, mala, & scandala, quæ
inveniantur, & coactis nuptiis merito timeri possunt, aliter
faciendum esse iudex prudenter arbitretur; unde etiam cap.
Requisivit, de sponsalibus, & Matrimonio dicitur, *in*
casu monitione, potius quàm coactione opus esse.

Quæres 2. quibus modis sponsalia dissolvantur. Resp.
id variis, & multis modis fieri posse: præcipuos hic, & ma-
gis ordinarios subiicimus.

Solvuntur igitur sponsalia 1. per mutuum consensum
& mutuam ipsorum sponsorum remissionem libere
factam, ut ex communi Theologorum consensu docet Bo-
nac. qu. 1. de sponsal. pu. 10. Secundò per ingressum religio-
nis alterutrius sponsorum, etiam si professionem non
mittat, ut habetur cap. *Ex publico* de conversione coniuga-
torum, & docet Toletus lib. 7. c. 21. & Bonacina *supra* pu.
4. qui rectè ibidem subdit, quòd si quis post sponsalia
contracta virginem spe nuptiarum defloravit; tunc illi
ducere tenetur, nec religiosum statum amplecti cum
toto illius damno licitè potest. Tertiò solvuntur sponsalia
per Ordinis maioris susceptionem, ut habetur ex cap.
Scriptis 27. quæst. 2. Quarto per Matrimonium de præsen-
tibus cum altera contractum, quamvis peccet mortaliter
sic contrahit, ut habetur cap. *Sicut ex litteris*, de sponsa-

bus. Quinto per fornicationem unius sponsorum post sponsalia contracta, ut habetur ex capite *Quemadmodum* de iureiurando: quamvis enim qui fornicationem commisit ex parte sua obligatus remaneat ad sponsalia implenda, alter tamen innocens potest ab illis resilire si velit. Sexto denique per notabilem aliquam mutationem post sponsalia contracta supervenientem, quæ si ab initio extitisset, aut prævisa fuisset, viri prudentis iudicio à sponsalibus contrahendis merito absterruisset, ut si alter sponsorum in lepram aut alium morbum incurabilem incidat; si notabilem famæ aut bonorum iacturam patiatur; si graves inter sponsos, aut parentes illorum inimicitia oriatur; si sponsa dotem promissam afferre nequeat; si sponsus patrium solum mutare, vel vagari cum gravi sponsæ incommodo constituat; imò, etiamsi aliqua eiusmodi causa extiterit tempore sponsaliorum, nec nisi post illa contracta deprehendatur: in his enim & similibus casibus, qui iudicio viri prudentis dignosci debent, sponsalia dissolvi possunt. Ita Petrus de Ledesma, Reginaldus, Riccius, & alii apud Bonacinam. supra. puc. 8.

Quæres tertio, utrum ad solvenda sponsalia iudicis Ecclesiastici autoritate opus sit. Respond. ex Nav. Sylv. & aliis apud Layman part. 1. de spons. cap. 2. si causa solvendi Matrimonia moraliter certa sit, nulla iudicis Ecclesiastici autoritate opus esse; nisi ratione vitandi scandali, quando sponsalia publicè contracta sunt: unde etiam in multis Diocæsibus observatur, ut non liceat à sponsalibus publicè notis resilire, nisi causa prius ad Ordinarium delata & ab ipso probata.

Atque hæcenus de Sacramentis ad maiorem authoris illorum gloriam.

TRAC-